

L'ecologisme polític als Països Catalans ha entrat en un procés d'unificació

Tots els colors del verd

Amb vista a les pròximes eleccions generals, les diferents organitzacions ecologistes de les Balears, el País Valencià i el Principat han iniciat un procés d'unificació. Amb aquest procés, els verds poden arribar a tenir veu pròpia al Congrés dels Diputats.

Seguint els passos dels verds de la resta de l'estat, quatre grups ecopolítics del Principat de Catalunya faran el pròxim 24 d'abril, a Terrassa (Vallès Occidental), un congrés d'unificació que ha de donar com a resultat un nou partit, Els Verds de Catalunya. L'assemblea constituent, la convoquen Alternativa Verda (Moviment Ecologista de Catalunya), Els Verds, Alternativa Ecologista de Catalunya i el Moviment d'Esquerra Nacionalista (Ecologistes de Catalunya), a més d'independents, alguns de tan destacats com l'especialista en temes de pau i conflictes internacionals, Vicenç Fisas. El procés resta obert a la incorporació d'altres col·lectius i personalitats. En queden fora el PEC (VERDE) i Els Ecologistes, grup conegut també com "la secta".

Tot i que el procés unitari és paral·lel i s'inspira en el que porten a terme els Verds espanyols, consistent en la formació d'una organització política confederal de partits sobirans, en el cas de Catalunya s'afirma que "serà a partir de la pròpia sobirania que hi haurà vinculacions a nivell d'estat" i que en el congrés de l'abril es "definirà el tipus concret d'aquesta vinculació". Aquesta última matisació diferencia sensiblement el procés que té lloc al Principat del que s'ha desenvolupat no fa gaire al País Valencià, molt més vinculat a la dinàmica organitzativa posada en marxa pel congrés de Granada (vegeu EL TEMPS, 450). El passat 18 de gener, naixia a Benicàssim (la Plana Alta) l'organització Els Verds del País Valencià, a partir de la unió d'un grup anterior del mateix nom, Los Verdes Ecopacifistas i d'altres col·lectius ecologistes valencians.

Pel que fa a les Balears, l'ecologisme polític es limita pràcticament al partit Els Verds, amb resultats electorals superiors a la mitjana dels Països Catalans, que poden atribuir-se a la major sensibilitat dels illencs pels problemes ambien-

tals. A l'illa d'Eivissa hi ha també una organització econacionalista, l'Esquerra Nacionalista i Ecologista, vinculada al PSM i sense relació amb Els Verds.

PERSPECTIVES ELECTORALS

L'acceleració que es dona a tot aquest procés unitari arreu dels Països Catalans respon a la necessitat de tenir-lo completat per a les eleccions generals de la tardor. Al Principat, les dificultats més grosses poden sorgir per les diferents sensibilitats dels grups participants respecte a la qüestió nacional, car si hi ha consens a definir-se com a ecopacifistes, no tothom està d'acord en la definició d'econacionalistes. En el mateix sentit, el tractament que s'ha de donar a la qüestió dels Països Catalans exigeix delicats equilibris per tal de no trencar el consens.

Pels grups signants, l'actual procés d'unió, cal atribuir-lo tant a la pressió social com al sentit comú, ja que no existeix un partit predominant i el vot verd es perd enmig de l'actual sopa de lletres. Els ecologistes confien a aconseguir un efecte multiplicador per la impressió favorable que els processos unitaris causen en l'opinió pública. També pensen que pot afavorir-los electoralment l'avenç espectacular que hom preveu per als verds de l'estat francès (inclosos els de Catalunya Nord). Enquestes recents demostren que els ecologistes són avui la força política més popular entre els francesos de 18 a 35 anys, els ensenyants, els assalariats de classe mitjana, els professionals liberals i, en general, els ciutadans amb un alt nivell educatiu.

Altres factors externs que han contribuït a fer prosperar la idea de la unitat han estat la Conferència de Rio o Cimera de la Terra, celebrada el juny passat, i especialment la Trobada Verda Planetària que es va fer dies abans de la cimera oficial, en la qual participà una delegació catalana,

així com la pròxima creació del Partit Verd Europeu. En aquest sentit, és previst que la futura organització dels verds-ecologistes del Principat hi tingui representació pròpia, cosa que no preveuen els valencians ni els balears.

Cal dir, amb tot, que els verds polític-electorals són només una part de l'espectre ecologista català, que inclou des d'altres opcions polítiques no electoralistes fins a grups conservacionistes i de defensa del patrimoni natural. En aquest ventall, hi trobem noms tan destacats com DEPANA (Principat), GOB (Balears), Acció Ecologista-Agró (País Valencià), o Greenpeace mateix, amb els seus milers de socis dels Països Catalans.

En un altre àmbit, comencen a proliferar als Països Catalans els especialistes en gestió ambiental i les primeres consultories ecològiques. Aquestes no són més que la punta de llança d'un nou sector econòmic —relacionat amb l'ecologia i la protecció del medi— que hom preveu que tindrà un creixement espectacular durant la pròxima dècada, un procés que pot fins i tot accelerar-se, un cop superada l'actual crisi econòmica, tant per l'efecte mimètic de la nova política ambiental de l'administració nord-americana, com pel previsible ascens electoral dels partits verds europeus.

QUI ES QUI EN L'ECOLOGISME

Alternativa Verda (Moviment Ecologista de Catalunya). Va ser la primera i, durant anys, la més important organització ecopolítica catalana. Neix a final del 1983, després d'un procés molt agitat. Ha fet diverses aportacions teòriques al conjunt de l'ecologisme (la confederació de partits sobirans és idea seva). Des del principi ha participat en quasi totes les conteses electorals. Entre els seus membres més destacats hi ha Josep Puig, professor de la UAB i funda-

10 ANYS D'ECOLOGISME POLÍTIC ALS PPCC*

	PRINCIPAT		P. VALENCIÀ		ILLES	
1983	Es constitueix Alternativa Verda (MEC) com organització política					
1986 Eleccions Generals	AV (MEC) 0,71%	PEC(Verde) 0,37%	LV 0,57%	VERTICE 0,14%		
1987 Eleccions Europees	AV (MEC) 0,77%	EV 0,77%	LV 1,02%	CLV 0,40%		
1987 Eleccions Autonom.			LV 0,95%	VERTICE 0,30%		
1988 Eleccions Autonom.	AV (MEC) 0,61%	EV 0,30%				
	EVE 0,32%	PEC(Verde) 0,22%				
1989 Eleccions Europees	AV (MEC) 1,45%	EV 1,22%	LV (LV) 1,03%	VERTICE 0,30%		
	EVE 1,28%	PV 0,47%	AV (MEC) 0,14%	LVE 1,33%		
1989 Eleccions Generals	AV (MEC) 0,82%	EV-LV 0,62%	LV 1,65%	VERTICE (Alac.) 0,14%	EV-LV 2,90%	
	EVE 0,77%	PEC(Verde) 0,32%	MV(València) 0,11%	LVE 0,70%		
1991 Eleccions Autonom.			EV 1,80%	UV (Alacant) 0,30%	EV (Mallorca) 2,80%	
1992 Eleccions Autonom.	AV-MEN 0,40%	EV-UV 0,54%				
	EE 0,37%	PEC (Verde) 0,29%				
1993	AV (MEC) AEC	MEN (EC) EV	EV	LVEp		
	ELS VERDS DE CATALUNYA		ELS VERDS DEL PAIS VALENCIÀ		ELS VERDS DE LES ILLES	

EXPLICACIÓ DE LES SIGLES

AEC, Alternativa Ecologista de Catalunya. AV (MEC), Alternativa Verda (Moviment Ecologista de Catalunya). AV-MEN, Alternativa Verda-Moviment d'Esquerra Nacionalista. CLV, Confederació de los Verdes. EE, Els Ecologistes. EV, Els Verds. EVE, Els Verds Ecologistes. EV-LV, Els Verds Llista Verda, LV, Los Verdes. LVE, Los Verdes Ecologistas. LVEp, Los Verdes Ecopaacifistas. LV (LV), Lista Verde (Los Verdes). MEN (EC), Moviment d'Esquerra Nacionalista (Ecologistes de Catalunya). MV, Movimiento Verde, PEC (VERDE), Partido Ecologista de Catalunya (Vértice Espanol de Reivindicación i Desarrollo Ecológico. PV, Partit Verd. UV, Unión Verde, VERTICE, Vértice Espanol de Reivindicación i Desarrollo Ecológico

*Percentatge de vots obtinguts per les candidatures verdes

DOMENEC ORRIT

dor de l'empresa Ecotècnia, i el llibreter empordanès Miquel Dídac Piñero.

Els Verds (Principat). Aquest partit fou fundat l'any 1987 com a federació catalana de Los Verdes espanyols per l'advocat

Marc Viader, després del seu trencament amb Alternativa Verda. Començà com un grup reduït, però molt actiu, de joves militants al voltant d'aquest lletrat, conegut per les seves querelles per delictes ecològic

contra algunes grans empreses. Posteriorment s'ha reforçat amb la incorporació d'algunes figures destacades, com el professor Joan Martínez Alier, autor d'importants treballs sobre economia i ecologia, i el periodista Jordi Bigas, director de la revista *Integral*.

Alternativa Ecologista de Catalunya. Partit verd creat l'any 1989 per alguns ex-membres d'Alternativa Verda contraris a la línia política econacionalista d'aquella organització. Adherit al grup espanyol Los Verdes Alternativos. El seu cap és Josep Lluís Freijó.

Moviment d'Esquerra Nacionalista (Ecologistes de Catalunya). Partit resultant d'una escissió de Nacionalistes d'Esquerra, s'ha mogut en una posició intermèdia entre aquest grup, vinculat a Iniciativa per Catalunya, i els sectors més radicals de l'independentisme. Partidari d'una aliança entre nacionalistes i verds, ha accentuat darrerament el contingut ecologista del seu missatge polític, fins a afegir un parèntesi al seu nom original. El seu líder i màxim teòric de l'organització és Joan Oms, veterà polític procedent de l'extrema esquerra tradicional.

Els Verds del País Valencià. Partit sorgit recentment de la fusió dels Verds del País Valencià, Los Verdes Ecopaacifistas i gent procedent d'altres grups ja desapareguts. La seva creació ha servit per a unificar tot l'espectre verd del País Valencià. Entre els seus membres més coneguts hi ha Josep Lluís Merlo i Javier Esquembre.

Els Verds de les Balears. Amb la denominació Els Verds-Llista Verda participà a les eleccions generals de l'octubre del 1989. Però el partit no es constitueix fins al maig del 1990. El seu dirigent més destacat és Joan Buades, professor d'institut a Eivissa.

Partit Ecologista de Catalunya (VERDE). És la versió catalana del Vértice de la resta de l'estat, on pràcticament ha desaparegut. Sembla que tard o d'hora els seus membres més homologables s'incorporaran al procés unitari.

Els Ecologistes (abans Els Verds Ecologistes). Partit creat per la secta La Comunidad, fundada pel profeta argentí Silo. Des de l'any 1988 participa en campanyes electorals, amb què distorç considerablement el vot verd al Principat i al País Valencià i que aprofita per a captar adeptes. No desenvolupa cap activitat ecologista al marge de les eleccions.

Salvador Balcells